

Zevachim 106 by Rabbi Mordechai Linzer

www.shasilluminated.org For more shiurim on any Masechta go to

מרדכי לינזר

זבחים קו

מחייב של הקרבת חוץ

יש לדון אם המחייב הוא משום שחיטה שלא במקומה או משום שלא הביא והקריב באוהל מועד. ורש"י (ק"ב ד"ה פטור) כתב שהקפיד קרא לענשו על שלא הביאו, ומבואר שהאיסור הוא מה שלא הביא. וגם הרמב"ם (פי"ח מעה"ק ה"א) הקדים המצוה להביא קרבנות בבית הבחירה לאיסור הקרבת חוץ. אמנם להלן (ק"ג:) מבואר שהיה ס"ד שיהא חייב אם הקריב קדשי בה"ב בחוץ, ומשמע שהאיסור אינו משום שלא קיים מצות הקרבת הקרבנות במקומן, אלא משום ששחט קדשים מחוץ לעזרה.

מחייב של שחיטת חוץ

יש להסתפק אם חייב משום עבודת השחיטה או משום שחיטת חולין של בהמת קרבן. וביונת אלם (סי' לד סקט"ו) הביא בשם הגר"ז להוכיח מהא דחייב על שחיטת שעיר משתלח בחוץ לדעת הרמב"ם, אע"פ שאין בו שחיטת קדשים, ומוכח דלא בעינן שחיטת קדשים. והמקדש דוד (סי' כז סק"ח) הוכיח שהוא משם עבודת השחיטה מדברי התוס' ישנים (יומא לט. ד"ה הנחה) דשחיטה חשיבא עבודה להתחייב עליה בחוץ.

דעת רש"י (חולין כט: ד"ה שהרי) שאינו חייב על שחיטת עולת העוף בחוץ אא"כ שחט שני סימנים, ומוכח דחייב משום עבודת השחיטה, אבל תוס' שם (ד"ה כגון) נקטו דסגי בסימן אחד, ולכא' נחלקו בזה.

הר"ש על תו"כ (פרשת אחרי מות, פרשת ו' פרק י' הל' י') נתקשה אמאי חייב על שחיטה, הלא לא הוי גמר עבודה. ותיירץ דדוקא בהעלאה בעינן גמר עבודה ולא בשחיטה, או ששחיטה חשיבא גמר עבודה בזה שמוציאה מידי אבר מן החי.

בתמורה (יא: יב.) דנו בהיא חולין וולדה קדשים ושחטה בחוץ אם חייב משום שחוטא חוץ, אע"פ שנתקיים בה שחיטת חולין.

וע"ע משנת ר' אהרן קדשים סוגיות סי' טו ד"ה ונראה דזה

דינים כללים בהקרבת חוץ

הערוך לנר (יבמות צ: ברד"ה כגון אליהו) הסתפק באחד הביא את הקרבן ואדם אחר הביא האש, מי חייב. ודייק מדברי רש"י שאלוהו עבר על העלאת חוץ אע"פ שלא הביא האש.

בחי' מרן רי"ז הלוי עה"ת (פר' ראה פרק יב פס' יג) נקט שהקרבת חוץ לא רק שאסור, אלא שהקרבת חוץ פסול. ולהכי באלוהו הוצרכו ללמוד שהוראת שעה מתיר איסור הקרבת חוץ, ועדיין הוצרכו פסוק נוסף [אבל אתה מקריב ע"פ נביא] להכשיר ההקרבה.

הרשב"א (ב"ב קכ: ד"ה אף) דילפינן מהא דכתיב 'כל ישראל' לחייב גם על שחיטת זר בחוץ משום ששחיטה בזר כשרה.

הוכחת חכמים לחייב בהעלאת מוקטרי חוץ

רע"א (קו. תד"ה כיון) תמה בהוכחת חכמים מכל העלאת חוץ שאם הוציאוהו פסלו, שהרי התם דין הקרבן הוא אם עלה לא ירד, ולהכי פשיטא דחייב עליו בחוץ, משא"כ בקרבן שנשחט בחוץ, הרי הקרבן הזה ירד אפי' אם עלה על המזבח, ואיך אפשר להוכיח מפסול יוצא דעלמא.

שיעור קבלת טומאה בקדשים

הרש"ש (שבת צא. בתד"ה אי) הק' בהא דאמרו רבנן לריה"ג כיון שנגע בו טימאווהו, דהא שיטת תוס' דאוכל אינו מקבל טומאה מדאורייתא אלא כ"כ יש בו כביצה, וא"כ בכזית כבר עבר על איסור אע"פ שלא נטמא.

אזהרה מנין

רש"י (ד"ה אלא) פירש שאלת הגמ' לגבי קרבן, דסובר דקרבן בעי אזהרה. והתוס' (ד"ה אזהרה) הוכיחו ממכות יג: דקרבן לא בעי אזהרה. ובשו"ת רע"א (תנינא קיח) כתב שזה תלוי במח' רבי ורבנן ביבמות (ט.).

והתוס' פירשו שהנידון הוא לגבי לאו ומלקות.

והרמב"ם בהקדמה למנין המצוות [לאחר השרשים] ביאר דכיון שיש בו כרת, צריך שיהא בו אזהרה, שהרי לא ענש כרת אלא"כ הזהיר.